

Независим седмичен вестник
Урежда редакционен комитетъ

Абонаментъ: За година—70 л.; за 6 м-ца—40 л.;
чужбина—140 л.; Обявления:—по споразумение.
Адресъ: „Черноморска Камбана“
ул. „Гургулята“, № 30—Варна
Главен редакторъ: ИВ ДИМИРЕВЪ.

ПАВЕЛЪ ХЕГЕДИУШЪ
МОДЕРНА КОШНИЧАРСКА ИНДУСТРИЯ—София ул. Писаревъ № 2
Изработва фини кошничарски изделия по италиански и германски
сбръсци. Цени конкурентни. Продава на едно и дребно.

Стокова борса

1 Декември

Налични продажби

Зимница — 2 вагона 535—580 сто килограмма; кукурузъ —
11 вагона отъ 490 до 540 лева; ечемикъ — 1 вагонъ 490 лв.

Въ хотелъ „ВЪЗРАЖДАНЕ“

София — ул. „Николаева“ № 48 срещу кооперативния театъръ. въ
зданието на Ж. П. и Т. П. Слюви има винаги чисти и светли
легла, топли бани въ всякъ етажъ и отлична прислуга.
Отъ съдържателят.

Ив. Димиревъ

**ЗАЩО НЕ СЕ СЪСТОЯ КОНГРЕСА НА ЗЕМЛЕДЕЛ-
СКИЯ СЪЮЗЪ**

Въ страната ни станала редъ
конгреси, повечето отъ които се
състояха въ София.

Никой отъ здруженитъ земе-
дълци, нито изобщо селянитъ не се
изказаха противъ тѣзи конгреси.

Доиде редъ и на земеделския
съюзъ да направи своя конгресъ, кой-
то, споредъ устава му, всяка го-
дина се състои на 21 Ноември
(Арахангеловъ день).

Никой вестници и независими
политически групички, които ми
слятъ, че патриотизма се състои
въ тѣхното постоянно фразьорст-
вуване, се изказаха противъ закон-
ното право на земеделския съюзъ
да направи конгреса си и съ шан-
тажи и злопословици, станала
причина да не може да се състои

на 2 Декември въ Плевенъ, спо-
редъ както бѣше решило постоян-
ното присъствие на съюза.

Съобщавайки този възмутите-
ленъ фактъ, ние протестираме, че
най мощната организация у насъ,
отъ която зависи съществуването
и мира въ тази страна, не може
да направи своя конгресъ, възпре-
пятствувана не отъ гражданство
то въ Плевенъ, което е било съ-
приемство на делегатитъ и гости-
тѣ, но отъ люди, които въ своето
упомощничество сж отишли тѣй да
лечъ, че сж си послужили съ сред-
ства, които не само ние не удо-
бряваме, но изобщо гражданството
въ страната.

Ще сведимъ дали ще бѣде ут-
върденъ отъ Св. Синодъ това не-
законно решение на настоятелство-
то, и ще се интересуваме отъ
актива не само на него, но и на
другитъ църковни настоятелства,
който варненското гражданство по-
ка да знае.

Тѣзи, които увреждатъ на дѣ-
лазата и народа

Ние винаги, пазиливайки жур-
налистическия си дългъ, сме бичува-
ли злото, недѣлитъ, корупцията,
кѣто увреждатъ на държавата и
народа. Въ изпълнение на дълга
си, сме засѣгали известни крими-
нални типове, лъковетъ на които
сж достоинство могатъ да взематъ
много въ колекцията на италян-
ския криминалистъ Ламброзо. Тѣзи
типове и подобнитъ на тѣхъ, кои-
то ги авиципиратъ подъ една или
друга форма, се нахвърлятъ често
противъ нашия вестникъ, като це-
лятъ съ това да обезцвятъ наше-
та народолюбива дейностъ и из-
ложитъ вестника ни.

Напразни сж усилията на тѣзи
злопословици, нито пъкъ мо-
гатъ да ни попречатъ за въ бж
дажде да не бичуваме неправдата,
злото, безаконията и деморализа-
цията, които се вършатъ въ стра-
ната. В „Черноморска камбана“ ще
ги пазимъ, бичува и пѣянитъ чет-
ци, въ број повече отъ 4700,
но всички крапца, ще ги унавятъ.

Така ние ще изпълнимъ журна-
листическия си дългъ, безъ да об-
ръщаме внимание, какво ще ка-
жатъ криминалитъ типове и мра-
кобешици.

Ив. Д. Черневъ
бившъ нар. представителъ.

Дълбоката есенка оранъ

По нареждане наскоро се състоя
конференция въ окръжиятъ и око-
лийски центрове между шефове-
тъ и шефчетата на всички учрежде-
ния, които сж подъ ведомството на
мнѣ. Христовъ и мнѣ. Ляпчевъ.
И представителъ си I картина: нача-
лника на Земледѣлската Банка, държъ,
агрономъ, кметове, секр. бирници
и др. все отборъ земеделци —
производители дигатъ тежкия си
юмрукъ и казватъ: „селянино, ако
ка орошъ дълбоко, за тебъ
кредитъ нѣма при насъ; ако не
орошъ дълбоко, на тебъ туй не
ще ти се даде, опуй ще ти
се вземе и др. и др. все закана.
II картина: селянина, въ смѣлото
това време, оледъ като боритъ и
и бирницитъ сж си занемали своята
роля, оре нѣгде изъ мило-
отечество и хвърлятъ последната
си крина сѣме въ земята, се мъчи
съ впрегнатитъ два полужива съ
подути вратове вола и за узива-
не крапата копла или вуцо ма-
гаре предъ тѣхъ. Но ивата още
неразполовена и една волъ ре-
шилъ да се оплаче на дѣдо Господа
и си дига копчатата нагоре.

Въ първата картина секретаръ
бирницитъ (фактически господарь
на общинитъ) се полемпхаватъ
и си отнасятъ юмрука, а въ вто-
рата селянина, следъ като се пре-
крѣсти хвѣща вола за опашката и
се мъчи да го дигне, но той не
само че нече, но отказва да при-
еме чистия и свежъ есененъ въз-
духъ.

И така, драги читателю, така се
правятъ реформи отъ канцеларни-
тѣ, и отъ друга страна хиляди по-
добни конференции все ще иматъ
такава резултати — тежкому на
тоя, който е ималъ урпсията зе-
мята да обработва.

За мене резултатитъ сж следни-
тѣ: рапорти, статистически данни
и др., изработени въ канцелария
и канцеларийци, ще обявятъ толкова
и толкова лекра дълбоко изорани,
а ако имаше нѣкоя премийка, ка-
то тая ва подметки на стърница-

та, тя можеше да си иде по реда,
но фактически реална полза и
въвеждане спотема въ есената
дълбока оранъ не може да има,
по простата причина, казано
съ две думп, че нѣма кой да тегли
плуга. А това още по силно ще се
почувствува догодина, когато не-
подготвенъ нашъ селянинъ съ
фуражъ за цѣлата година
да отглежда добитъка въля, че
мерата вече по единъ много без-
разсъденъ начинъ е изгубена за
винаги.

Реформата е реформа и спасител-
на не като се прокламира съ тѣпа-
ни и зурли, не като съ заплашва-
не и сила се наложъ, а когато
времето само я наложи и ние
преди да я прокламираме, сме на-
правили всички необходими подго-
товки, та когато ще се прилага да
даде естествено добра резултати.

Ето защо преди дълбоката есенка
оранъ, г да, дайте условия и то
такива, че борсовитъ спекуланти
като изправятъ хамбара на селя-
нина да оставатъ, ако не за него,
поне редовенъ зобъ за добитъка, и
тогава той и безъ конференции ще
оре дълбоко.

**Какво става въ
чужбина**

Споредъ полученитъ телеграми
отъ Москва въ Рига, 480 мѣстни
кореспонденти на в. „Известие“
и други болшевишки вестници сж
били убити отъ руснитъ селяни.
Кореспондентитъ сж шпионирани
селянитъ и ги обвѣлявали, че
криятъ своята реколта. Тѣзи от-
вратителенъ шпионажъ е прину-
дилъ селянитъ да възстанатъ про-
тивъ съветската властъ, на която
диктатурата и шпионажа сж непо-
носими за руснитъ селяни.

Една отъ причинитъ за прона-
дането кандидатурата на Смитъ
въ изборитъ на председателъ на
Съединенитъ Щати е била и тази,
че той е искалъ да се измени за-
кона, съ който се забранява упо-
требата и внасянето на алкохолъ въ
щатитъ. Това искане на Смитъ
американския народъ е поерец-
налъ съ възмушение и е станало
причина, щого много отъ избира-
телитъ да се откажатъ да гласу-
ватъ за него.

Неотдавна при освещаваното на
новата желѣзопътна линия Писъ—

**Думи на единъ
варненецъ**

За зитива на църковнитъ на-
стоятелства въ града.

Какво става въ учреждения,
партии, дружества, културни орга-
низации и пр. ние можемъ винаги
да унаемъ.

Какъвъ е, обаче, активна на
църковнитъ настоятелства въ гра-
да ни, това никой не знае.

Случайно оръщвахме единъ цър-
ковенъ настоятелъ, отъ когото по-
каме да се осведомимъ за дей-
ността на църковното настоятел-
ство на катедралната църква „Св.
Богородица“ Той ни каза:

„мога, господа, да ви съобща
много интересни работи за дей-
ността на нашето църковно на-
стоятелство, но сега това ми е
невъзможно да сторя, защото има
да се решава предварително единъ
много важенъ въпросъ“ . . .

— И какъвъ мислите билъ този
„важенъ въпросъ“. Ще кажемъ
Напратенъ билъ за утвърждение
въ Св. Синодъ протокола на цър-
ковното настоятелство, въ който
между другитъ решения било и
това — да се заплаща за въ бж
дажде труда на църковнитъ настоя-
тели, което Екзархийския уставъ
не позволява, защото дължността
„църковенъ настоятелъ“ е почетна

Копи, която съединява Франция с Италия, сж присутствували минигригитъ на благоустройството на двете страни.

При освещаването на тази лична сж искаци да вземат участие италианския крагъ и Мусолини, на които ренубликанцитъ и социалистичитъ сж се противопоставили, обявявайки въ единъ свой манифестъ, че тѣ не ще търпатъ присъстването на французска теритишефа на фашизма.

На това освещаване сж били произнесени офидиални речи, които сж били много хладни, както дѣждовния день. Между другото въ своята речъ френския министъръ на благоустройството е казалъ, сбръщайки се къмъ италианския си колега: „Вашигъ и нашигъ съотечественици, колкото и различни охациния да иматъ, сж заставени да се подчинятъ на полата на съвременната необходимостъ.“

Още: „Никой не може да оспори днесъ истината, че войната не възнагражда нито победенитъ, нито победителитъ.“ Ето защо трѣбва народитъ да насочатъ своитъ усилия къмъ творчество и гарантиране мира въ Европа.“

Архимандритъ Иннокентий.

Нуждата отъ обогатяване на етнографския отдѣлъ при варненския археологически музей.

Варненскиятъ музей може да се похваля, че голѣма частъ отъ населението отъ окръга дроговожно жертвува археологически предмети, които намира въ пивята, козята, полето, градинитъ и пр. Но има и лица между населението, които задържатъ такива предмети просто за нѣкакъвъ си „сиомонъ“ или не му се дава, за да го загуби или повреди следъ време. Такиваго вършатъ нечувано престѣпление, а така ли трѣбва да се похваля оирямо науката, която благодарение на културнитъ богатства отъ минали епохи, които днесъ се разкопаватъ отъ земята, служатъ като изобиленъ материялъ за проучване миналото на нашия край?

Археологическото дружество въ Варна се надѣва, че такива лица, които не сж се проникнали отъ високитъ цели и задачи, които дружеството преследва чрезъ своя музей, най-после ще съзнаатъ своя граждански дългъ оирямо му-

вейния институтъ и съ готовност ще жертвуватъ предмети отъ археологическо значение.

Нека читателитъ ни прощаватъ, че се отклонихме отъ прямия въпросъ поставенъ въ заглавието на настоящата статия. Това отклонихме по необходимостъ за да запознаемъ читателитъ съ музейното дѣло въ Варна.

Думата ял е за етнографския отдѣлъ при музей. Такъвъ, разбира се, съществува, но е беденъ въ сравнение съ другитъ отдѣли. Това положение е подбудило археологическото дружество да засили своята дейностъ въ това отношение. Време е вече въ етнографическия отдѣлъ да се събератъ и съхраняватъ всички видове носии, накити, украшения, домашни и др. предмети, които сж тѣсно свързани съ бита и живота на населението въ окръга. Това е наложително да стане, защото виждаме, че отъ день на день, отъ година на година, всичко старо, примитивно, загубило мода и вкусъ, изчезва и се замѣня съ модерното и модното. Така става сега съ онѣя хубави народни носии бродерии (шиваци), накити и т. н., които ясно говорятъ за незабвната култура на нашитъ дѣди и прадеди. (Следва).

Кооперативна трибуна

За кредититъ на кооперациитъ

Търговнитъ, индустриалнитъ, лихваритъ и банкеритъ иматъ голѣми кредити въ Народната Банка. И не само отъ нейнитъ кредити тѣ се ползватъ, но и отъ кредититъ на много частни и популярни банки, въ яткои отъ които сж членове. До като на капиталитъ ератитъ сж отворени въ всички банки у насъ, кооперациитъ се ползватъ само отъ кредититъ на Бѣлг. Центр. Кооперат. Банка и Земледѣлоката Банка. На повечето отъ тѣзи кооперации — най-вече селскитъ — тѣ сж определени недостатъчни кредити, съ които кооперациитъ едва могатъ да си задоволятъ нуждитъ презъ операционната година, а за приемане каквито и да било инициативи, и дума не може да става.

Вследствие недостатъчнитъ кредити, до колкото ни се простиратъ сведенията, повечето отъ кооперациитъ едва съществуватъ, а други,

които вече сж предприели нѣкои инициативи, по липса на кредити сж ги не само изоставили, но и фактически тѣ сж поставени въ невъзможностъ да работятъ, поради което сж на ижтъ да ликвидиратъ.

Такива случаи има вече доста въ страната, на които Бѣлг. Центр. Кооперативна Банка и Земледѣлоката Банка не само трѣбва да

обърнатъ сериозно внимание, но и да направятъ стѣмно всичко необходимо да се увеличатъ кредититъ на подобни кооперации, за да се избягне тяхната ликвидация.

Само така тѣзи кредитни институти ще далятъ реални доказателства, че полагатъ грижи за кооперациитъ и насърчаватъ развитието на кооперативното дѣло въ страната. Кооператоръ.

Положението

Държавната помощ и частната благотворителностъ не сж могли да скриятъ загубитъ отъ земетресението въ южна България, което призна и министъръ председателя г. Дличевъ въ речта си, произнесена въ Народното събрание, вследствие което правителството е поискало оторочка и на втората вноска отъ репарациитъ.

Въ този моментъ, когато се очаква благоприятното разрешение на въпроса, много сж неуместни и вредни за България дразненията и обидитъ въ парламента и вънъ отъ него.

Това го съзна една велика държава, каквато е Германия, и за това неотдавна г. Стреземанъ, германския министъръ на външнитъ работи, когато бѣше избранъ за председателъ на популистката партия, въ речта си произнесена предъ централния комитетъ на тази партия е заявилъ, че за да може да води успешна своята външна политика необходимо било за него съгласието и подкрепата на цѣлия германски народъ. Ако това е необходимо за Германия, като победена страна, също така е необходимо и за България, която има нейната участъ.

Дневни

Варненския окръженъ съдъ е обявилъ въ несъстоятелностъ фирмитъ: Ив. Черневъ и Сусевъ Каприладжиятъ, и двамата отъ Варна.

Варненската окръжна земледѣлска катедра проучва въпроса за откриване жребцови станици въ окръга.

Презъ идната пролѣтъ ще се основатъ въ Варненски окръгъ 900 декара ченячеви градини. Желашитъ да образуватъ такива градини, могатъ да се записатъ въ Варненската окръж. катедра и въ Провадийското агрономство.

Англията се Варн. окр. катедра съ доставяне на породисти свини отъ държавнитъ стопанства за сбръзаване на свиневадни станици.

Българското генерално консулатъ во въ Марселия съобщава, че въ Франция е въведено искането на удостоверения за произхода редица стоки, като: добитъкъ и коне, консервирани дивечъ, всички съсуши и кодонвални продукти, освенъ захарта, тютюневъ произведени или минерални води, кости отъ добитъкъ, всички видове вилници, копривени платове, солено или пушено месо и др.

Книжнина

Получи се въ редакцията ни отъ „Натурословесно четиво“ № 38. Х. С. Чембърлейнъ — „Гьете нато природопроницателъ“. Преведе отъ нѣмски Дръ Гора Иванова, съ предговоръ отъ проф. Дръ Ас. Златаровъ за Чембърлейна Цѣна 35 лева. Издание на „Акация“ — София ул. Витоша № 59.

Българска Нар. Банка
Курсъ 1 XII — 1928 год.

Брюкселъ	1926	—	1952	20
Буда Пеща	2414	—	2442	40
Вина	1948	—	1970	80
Прага	410	50	414	25
Берлинъ	3302	—	3381	55
Лондонъ	672	—	677	80
Парижъ	541	—	547	—
Атина	179	—	182	—
Милано	726	—	732	15
Стокхолмъ	3703	—	3735	10
Букурещъ	83	20	84	40
Бѣлградъ	243	—	246	45
Цариградъ	68	30	70	30
Женева	2668	—	2691	—
Амстердамъ	5564	—	5511	90
Ню Йоркъ	138	50	139	70
Монтреалъ	138	20	139	40
Александрия	689	—	694	95
Варшава	1550	—	1570	30

Четете в. Черноморска Камбана

Младенъ Павловъ
бившъ козлудуйски учителъ.

Четата на Христо Бейовъ

Той бѣше раниенъ въ глѣвата страна на коремната частъ, отъ гдето течеше много кръвъ. Съобщахъ му, че бавно нѣма вода. До него стоеше единъ прѣстонъ съдъ. Той ми съобщи името си и че о отъ Габровекитъ сека, обаче, забравихъ името му. Той съ отчаяние ми съобщи, че понеже турцитъ бле голѣма огаля, то тѣ щѣли до единъ да пиятъ другаритъ отъ четата. Поуспокоихъ го и му съоб-

шихъ, че отивамъ за помощъ въ Вратца. Напусихъ го съ дупатъ: „Богъ да ти е на помощъ.“ Въ този моментъ случайно се появи работника който му бѣше донесълъ вода въ прѣстения съдъ, за да му донесе повторно. Последвахъ го до колибата му и влезохъ вътре.

Съобщихъ му, че и азъ ижтувамъ за Вратца.

Той ме запита: „да не си и ти отъ комитатъ, що сж дошан отъ

Влашко и сж съзиди на Козлудуй съ вапоръ по Дунава? По коя ижтека слезе при тѣхъ?“

Той ми съобщи, че въ Вратца отива при чорбаджиата, който се наричалъ Черешарски Статко, който тоже ималъ синъ комита, но билъ въ града. Той си съобщи името, Вито Пандурина отъ село Синьо Бърдо.

Помолихъ го да ми даде дрехи да се преоблеча, та ако се орсична съ турци да не бѣда познатъ. Облѣкохъ се на бързо, взехъ една мотика на рамо и поведохъ него-вия конь.

При влизането ми въ гр. Вратца, направихъ ми впечатление, че ни улицитъ не се виждаха никакви въоръжени турци, а и отъ българитъ не срещяхъ. Азъ се ориентирахъ за разположенето на града, гдето се намира турското население, а така също и българското.

Колко бѣше неспокойна душата ми, за гдето излязахъ изъ града, тъй като ме болѣха стѣпаната на краката, понеже обувката, съ които тръгнахъ отъ Козлудуй, оставихъ на „Милнѣ Камъкъ“! Следва.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна